

Микелъ-Анжело.

(Биография — за юноши).

Малкий читателю,

Картинна галерия ти дава, както знаешъ, въ всѣка своя книжка по нѣколко картини, които сѣ копие отъ картини на велики художници. Гледайки по-честичко тия картини, ти ще се научишъ малко-по-малко да цѣнишъ истинскитѣ произведения на живописъта и да се от-вращаватъ отъ грубитѣ и уродливитѣ, които само обезобразяватъ природата и не причиняватъ никаква наслада, нито пъкъ пораждатъ нѣкоя добра



мисль у тоя, който ги гледа. Историята ни показва, че само тия художници, които сѣ били надарени съ високъ умъ и велики добродѣтели, сѣ създали картини или статуи, които ще останатъ за вѣчни врѣмена като паметници на изкуството, които човѣчеството съ удивление вѣчно ще съзерцава, както съзерцава вѣчната красота на чистата природа.

Като ти дава произведенията на велики художници, за да ги имашъ прѣдъ очитѣ си и имъ се наслаждавашъ, „Картинна Галерия“ ще ти дава постепенно и животоописанията на най-забѣлжителнитѣ майстори изъ областъта на живописъта и скулптурата, за да разбирашъ още по-добрѣ картинитѣ и да видишъ какъвъ трудъ и постоянство сѣ употрѣблявали художницитѣ до като станатъ „велики“.

Тоя пѣтъ ти ще прочетешъ, на кратко

описана, биографията на единъ отъ най-великитѣ художници, които е родила Италия — страната на изкуствата и природнитѣ красоти.

Микелъ-Анжело е роденъ въ Италия, близо до Флоренция, въ 1475 год., а е умрѣлъ въ 1564.

Той е принадлежалъ къмъ едно бѣдно сѣмейство, което се наричало *Бунаротти*. Баща му е билъ бѣденъ занаятчия, съ много дѣца: едни отъ тѣхъ били дадени на занаятъ, а Микелъ — Анжело билъ даденъ на училище. Още въ училището Микелъ-Анжело показвалъ голѣма наклонность къмъ изкуството. Мъжътъ на неговата дойка билъ каменодѣлецъ и малкиятъ Микелъ твърдѣ често посѣщавалъ дойката си и намиралъ голѣмо удоволствие да дѣля съ инструментитѣ на нейния мъжъ. Бащата на Микеля отначало се гнѣвилъ, че неговиятъ синъ изоставя сериозната работа и клони къмъ изкуствата, и се помъчилъ да го отдрѣпне, но, като видѣлъ че нищо не помага, самъ го далъ въ работилницата на Гирландайо, най-добриятъ и най-знаменитиятъ по онуй врѣме живописецъ и скулпторъ въ Флоренция. Въ кратко врѣме Микелъ — Анжело направилъ такива успѣхи, че учителятъ му се смаялъ и казалъ: „Тоя момъкъ знае повече отъ мене“.

Всичко около Микелъ — Анжело било най-благоприятно сложено за да развие неговия художественъ талантъ. Когато той започналъ да се учи, въ Италия е владѣла епохата на *Възраждането*, сирѣчь врѣмето, когато художницитѣ сѣ заловили да възродятъ, единъ видъ, великитѣ художествени произведения, оставени отъ древнитѣ гръци и римляни.

Флоренция е била по онова врѣме, както Римъ, истинска столица на изкуствата и изящната литература въ Европа, и е била управлявана отъ единъ забѣлжителенъ човѣкъ, който се казвалъ Лаврентий-Медичи, съ прѣкоръ Вѣликолѣпний. Лаврентий Медичи покровителствувалъ изкуствата, като събиралъ въ палата си художницитѣ и писателитѣ и щедро ги възнаграждавалъ. Той основалъ една школа за ваятелство (скулптура) въ двора на черквата Свети-Марко; въ тая школа билъ приетъ и Микелъ — Анжело. Лаврентий Медичи се радвалъ на неговитѣ успѣхи и всѣчески го насърдавалъ.

Разказватъ, че единъ день Лаврентий отишълъ въ школата да види какъ работятъ ученицитѣ. Микелъ — Анжело довършвалъ въ това врѣме една старческа глава. Лаврентий я